

GAZETA TRANSILVANIEI.

Apare în fiecare zi de lucru.

Abonamentul: pentru Austro-Ungaria pe an 24 cor., pe 1/2 an 12 cor., pe 1/4 an 6 cor. Pentru România şi străinătate pe an 40 franci, pe 1/2 an 20 franci, pe 1/4 an 10 franci. Număr de Duminică 8 franci pe an.

Redacţia,
Tipografia şi Administraţia:
BRAŞOV, PIAŢA MARE Nr. 30.
Telefon: Nr. 226.

Pentru Braşov pe an 20 cor., pe 1/2 an 10 cor., pe 1/4 an 5 cor. Cu dusul acasă: abonamentul regulat. Un număr 10 bani. Inserate: un şir pet 20 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif şi învoială. — Reclame pe pagina a 3-a un şir 20 bani.

Alianţa.

Alianţa sau „prietenia de arme” cum o numesc ziarele independiste, dintre socialişti şi partidul lui Justh a produs o senzaţie oare-care în lumea politică dela noi şi a luat notiţă despre ea şi ziaristica mondială, prin un reprezentant al ei, prin ziarul parizian *Temps*. În special hotărârea de Luni a partidului iusthist a făcut pe mai mulţi politicieni să-şi spună părerea nu numai asupra însoţirii la luptă a Iusthiştilor cu socialiştii, ci şi asupra problemei reformei electorale.

În ori-ce caz alianţa aceasta e instructivă în general şi este un pas serios în marea luptă ce se va da pe tema sufragiului universal între democraţia şi reacţiunea din Ungaria. Căci în lupta ce se pregăteşte în jurul reformei electorale dispar cadrele partidelor de acum şi se află în faţă numai două partide, două tabere: democraţi şi reacţionari. Democraţii mulţimea mare, dar slabă şi dismembrată, reacţiunea mai mică la număr, dar dispunând de putere şi de mijloace materiale. Democraţia va avea o luptă grea, pe care numai aşa poate să o ducă cu isbândă, dacă îşi va încheia şirurile şi îşi va împreuna forţele combatante.

Alianţa dintre Iusthişti şi socialişti este o raliere de forţe. Iată pentru ce reacţiunea a tresărit şi s'a speriat de realizarea ei. N'a lipsit deci a intriga şi a încerca zădărnicierea ei. A stigmatizat pe Iusthişti de nepatrioţi, cari se aliază cu „roşii”, cu internaţionalii, cari nu au patrie şi nu o recunosc. La aceasta învinuire a dat un răspuns nimerit Iusth în vorbirea sa dela întrunirea de Luni sara, zicând, că partidul nu poate să aproabe unele pretensiuni ale socialiştilor, anume acele, cari sunt de

excepţionat din punct de vedere naţional şi se refer la internaţionalism „în ale cărui braţe au fost împinşi socialiştii, muncitorimea, pentru-că nimeni nu s'a interesat de soarta ei în această ţară, ci conziderau poporul muncitor sau ca duşman, sau se purtau cu o indiferenţă crasă faţă de el”.

Nu este deci nici tradare de patrie, nici tradare de principii alianţa cu socialiştii sau împreunarea armelor pentru ajungerea unui scop comun!

Faţă de alianţa proiectată, reacţiunea mai spera, că pe tema aceasta se vor naşte mari disenziuni în partidul iusthist, se va face ruptura şi partidul votului universal se va dismembra şi slăbi. Reacţiunea spera la un triumf indirect, căci un fel de triumf este dacă forţele duşmanului combatant scad, se sleiesc. Dar s'a înşelat. Ofertul de însoţire al socialiştilor a fost primit în adunarea de Luni a Iusthiştilor — afară de unul — cu totalitatea voturilor şi cei absenţi aderează la hotărâre.

După aducerea hotărârii partidele reacţionare au dat şi mai mult expresiune năcaşului lor contra partidului iusthist.

Ziarele din Budapesta spun, că membrii partidului kossuthist consideră de fatal pasul iusthiştilor şi zic, că alianţa aceasta va fi de folos nu Iusthiştilor, ci guvernului. Cei din partidul popular acuză pe Iusthişti, că s'au aliat cu Kristoffy, spaima tuturor reacţionarilor noştri.

Un membru marcant din partidul guvernului acuză pe Iusth, că prin încheierea alianţei vrea să-şi recâştige popularitatea în masele poporului.

Aceasta supoziţie este altcum generală, dar tocmai prin alianţă se

va dovedi temeinicia sau netemeinicia ei. Se va vedea în curând, dacă alianţa a fost acceptată cu sinceritate sau, că partidul o foloseşte ca tactică şi îşi asumează un rol fals şi frivol.

De-ocamdată Iusthiştii merg înainte pe calea apucată şi exploatează momentul favorabil. Partidul a decis să ţie în mai multe centre de la ţară adunări populare, natural cu asistenţa membrilor partidului social-democrat. Căci lozinca e dată aşa, că pe când membrii partidului Iusthist vor lupta în cameră pentru votul universal — începând cu lupta contra proiectelor militare — socialiştii să-i sprijinească din afară — strada, — neavând partidul lor reprezentanţi în cameră.

Prima adunare se ţine acum Duminică, în 30 Martie c., la care ia parte Iusth cu statul maior al partidului şi la care vor asista afară de aderenţii partidului lui Iusth şi socialiştii. Vor urma apoi tot în felul acesta şi celelalte adunări.

Relevând acestea ne aducem aminte, că comitetul partidului nostru naţional decisese să se aranjeze şi din partea noastră mai multe meetinguri, pentru a se face propagandă în favorul sufragiului universal. S'a ținut una în Arad şi s'au anunţat alte două în Lugoj şi Orăştie, dar până acuma nu s'au ținut. Întrebăm, s'a terminat şirul meetingurilor noastre cu Aradul? Secretariatul partidului nostru naţional din Budapesta credem, că ne va putea da desluşiri în privinţa aceasta.

Dela Liga culturală. Măne Vineri 15 Aprilie va avea loc a IV-a seară culturală, artistică a Ligei din Bucureşti cu următorul program:

I. U. Soricu: Ziarele noastre de peste munţi (Conferinţă).

V. Eftimiu: Cetire din lucrările sale. D-ra M. Filoti, de la Teatrul Naţional: Declamări.

Rădulescu: Solo de voce.

Florescu: (Duo de voce.

Rădulescu: (Duo de voce.

Serata va avea loc în sala «Muntelui de Pietate», strada Sf. Ionică.

Începutul la ora 9.

Suntem curioşi, că îşi va şti păstra dl I. U. Soricu obiectivitatea faţă de ziarele noastre?

Camera votând eri şi în cetirea a treia proiectul de indemnitate, a trecut la continuarea desbaterii bugetului. La ordinea zilei este bugetul ministerului de agricultură, asupra căruia discuţia continuă şi azi.

Partidul socialist şi partidul naţional român. Din incidentul congresului socialist din Budapesta, »Seara« din Bucureşti scrie următoarele:

La congresul socialist din Budapesta s'a petrecut un fapt caracteristic pentru tactica guvernului faţă de adversarii săi cei mai aprigi: naionalităţile şi socialiştii. Câţiva agitatori socialişti, cari sunt bănuţi de legături tainice cu guvernul Khuen-Héderváry, au atacat foarte violent pe membrii comitetului central al partidului socialist, acuzându-i că nu sunt destul de activi şi provocând scene furtivoase în congres. Urmarea imediată a fost că s'au încins între membrii congresului certuri nesfârşite, iar lucrările lor pozitive s'au zădărnicit cu totul. Presa guvernamentală jubilează acum şi afirmă că partidul socialist ar fi în descompunere.

Aceiaşi tactică, de-a dezbinda pe socialişti, a urmat-o înainte cu câţiva ani guvernul contelui Stefan Tisza, iar pe urmă guvernul coaliţiei, din care făcea parte ca ministru de interne contele Iuliu Andrássy

FOILETONUL «GAZ. TRANS.»

Legende de lângă ţărmul Rinului.

De Horia Petra-Petrescu.

(Urmare şi fine).

»Odată i-a tresărit inima mai tare. Era el. Pricepi? Era el, care venise să o la de nevastă...»

— »Mă întrebi dacă te pricep!« am întrerupt eu. »O, te pricep prea bine. Un pas să faci cei cărora le este scris în stele să se îndrăgească — un singur pas — şi este de ajuns să se priceapă sufletele lor. Până atunci par-că au trăit înconjuraţi de ziduri chinezeşti, închişi faţă de lumea întreagă. Şi vine cel ales: jos zidurile! par-că nici n'ar fi fost. O vorbă, o căutătură iubită şi au dispărut, iar sufletul întreg freamătă: este el! este ea!«

— »Il chema Helmbrecht şi era cel mai tânăr vlăstar al celor din Sternburg, vîltorul, razimul întregii dinastii. A întâlnit pe Gerda cu prilejul unei întreceri de cavaleri. Din mâinile ei avea să primească răsplata îndemnării sale. S-a urcat până în turnuleţul unde îşi răzima ea mâinile-i

delicate de perinele de pe galerie. Ochii lor s-au întâlnit şi s-au înţeles.

»Şi-a plecat Helmbrecht fruntea ce-i svăcnea, iară ea i-a aninat pe cap o cunună, semnul isbânzii. Nici când n'a fost eroul mai fericit. Pieptul stetea să i-se spargă, inima îi bătea nebun. Ar fi stat veacuri întregi aşa, cu genunchele drept aplecate, cu căutătura ochilor aţintită ca vrăjit asupra visului lui întrupat.

»Ce cuvinte putea el alege, ca să-i spună ceea-ce simţea? Pot cuvintele da întreg farmecul simţământului de care eşti cuprins? Te lupti ca cu neşte mori de vînt. Ochii lui vorbeau mai respicat. Întreagă ţinuta lui era o carte deschisă.

»Ca subţ o putere fermecată, i-a zis numai atît, stînd aplecat, cu ochii în ochii ei:

— »Gerda! mă vrei!«

Iară ea, subţ aceiaşi vraje, cu aceiaşi putere suprapămînteană, cu acelaşi foc lăuntric, care nu mai întreabă, ci pretinde, i-a zis hotărâtă:

— »Da!«

»Un chihot de bucurie în piepturile lor. Lavă de foc prin vine. Cum? Era tot natura de mai înainte, la care priveau ei? Nu se schimbaseră nimic? Par-că erau pe

altă lume. Toate mai bune, mai frumoase. Fie-care păticea din univers par-că striga: »Mă vrea! Mă vrea!«

— »Uite ce lin coboară luntrea cu stindardul albastru«, am zis eu. Ochii noştri urmăreau luntrita ca o găoace de nucă. Simţiam amîndoi, că ne trebuie o mică pauză.

— »...Şi ce s'a ales de Gerda?« am întrebat într'un târziu, cu mîna la ochi, rîzimîndu-mă de balcon.

— »Într'o bună zi s'a pornit un convoi pompos. Porţile castelului din faţa noastră au răsunat de loviturile date. Portarul a sărit la fereastră, şi-a frecat mirat ochii de atîta mîndreţe şi a deschis larg porţile castelului. Erau peţitorii. În fireţuri scumpe, în armuri scilpitoare de-ţi luau vîzul. Unchiul lui Helmbrecht, Gunzelin, venea în persoană, în fruntea cavalcadei.

— »Le-au eşit înainte cu mare cinste.

— »Am venit să-ţi peţim fata«, a zis Gunzelin.

— »Prea bine! Prea mare cinste«, a zis tatăl Gerdei, cutremurat de florul plăcut, că are să aibă legături cu preacinstita viţă de Sternburg.

— »Am venit să-ţi cer fata«, a urmat Gunzelin.

— »Iacă mîna mea... Tu ce zici, Gerda?«

Gerda s'a înroşit şi a murmurat un «da» sfios printre dinţişorii ei de fildeş.

— »... pentru mine«, a zis Gunzelin, rotindu-şi ochii scrutător şi răutăcios. Barba lui cărunţă tremura chiar numai la gîndul, că are să fie netezită de o mîna catifelată ca a Gerdei.

»Un fulger n'a putut pricinui mai multă stricăciune. Faţa ei sănătoasă s'a făcut albă ca zăpada, glasul ei a început să tremure când a zis, depărtîndu-se:

— »Ţie nici odată, nepotului tău da».

»Dar ce i-a putut ajuta întreg sbuciumul? Tatăl ei şi-a dat cuvîntul lui de nobil, căci cîinstea, care i-o arăta Gunzelin nu era cîinste de toate zilele. — »Ai să-l iai!«, era porunca aspră a tatălui ei.

Cămăruţa ei, *chemenata*, unde torcea Gerda neîncetat, numai ea ne-ar putea povesti sbuciumul sufletesc al fetii, — dacă ar putea să grăiască zidurile. De acolo privea Gerda pe fereastră, vedea pe iubitul ei cum bate zadarnic la poarta castelului, cum e respins cu vorbe aspre de tatăl ei, cum pleacă Helmbrecht cu capu'n piept, ca un leu rănit.

Pe atunci socialisții erau foarte puternici prin solidaritatea lor și amenințau necontenit situația guvernului, făcând întruniri de agitațiuni pentru votul universal. Ca să-i dezbină pe socialiști, guvernul se folosea tot de agitatori «intransigenți», cari atacă comitetul central al partidului socialist și izbutiră a slăbi foarte rău organizația socialistă din toată țara. Acum văzând că socialiștii devin iarăși primejdioși pe chestia votului universal, guvernul îi dezbină cu aceeași tactică.

Aceste evenimente, cari în aparență ar interesa numai pe socialiști, sunt caracteristice și pentru atitudinea guvernului față de naționaliști, în prima linie față de partidul național român. Se știe cu câtă bucurie se exploatează, în coloanele presei ungurești, campania dusă de «Tribuna» din Arad în contra comitetului central al partidului național. Astfel se explică și nemulțumirea generală a Românilor de dincolo și a opiniei publice de la noi în contra atitudinii luate de «Tribuna», care persistă a nu recunoaște organelor conducătoare ale partidului național nici un drept de control.

Pentru politica fraților noștri de dincolo, solidaritatea națională și disciplina de partid sunt principii de viață.

Vizita regelui Petru la Budapesta. Pe ziua de 7 Mai e fixată vizita, pe care o va face Petru, regele Sârbiei, M. S. Monarhului nostru la Budapesta, unde va sta două zile. Presa sârbească continuă cu agitațiile pentru a zădărnici această vizită. Deasemenea și populația Sârbiei este contra acestei vizite, al cărei scop ar fi încheierea unei înțelegeri militare, între Sârbia și tripla alianță. Agitația crește pe zi ce merge, mai ales contra ministrului de externe Milanovici, care spre înjosirea Sârbiei a compus programa călătoriei regelui în străinătate. Ba unele partide atacă direct pe regele, agitând în toate părțile, că regelui sârbesc nu-i este permis a călca pământul Austro-Ungariei, care prin anexarea Bosniei și a Herțegovinei a înzultat brusc regatul Sârbiei. La agitațiile contra vizitei la parte și tinerimea universitară și pregătește mari demonstrațiuni pe ziua plecării. Alte știri dezmințescarea de complicațiuni din cauza acestei vizite, precum și aceea, că șefii bandelor sârbești aflători în Belgrad, ar fi amenințat cu demonstrații și violențe la data plecării regelui Petru la Budapesta. Din cauza acestei vizite — care e o degradare pentru Serbia — susțin anumite ziare sârbești, că va izbucni criza guvernamentală în Sârbia.

Indolență ori lașitate?

Cetim în «Neamul Românesc» despre manopera revoltătoare, prin care scribi tuturor stăruitorilor jidovești voiesc să distrugă (!) pe profesorul A. C. Cuza din Iași. Fiindcă pe cale cinstită nu-i pot opune nici un argument serios, își iau refugiu în mijloace nelegale, pentru cari jupănașii vor avea să stea și înaintea judecării. Mai de curând, au pus pe un avocat inconștient — Emanuel Socor — să scrie o broșură, în care cu mare paradă de texte germane Socor, care nici nu știe nemțește, nici economist nu e, dovedește (!) că scrierea lui Cuza «Despre Poporație» e un plagiat. Și vezi, scrierea aceasta a fost premiată de Academia Română, ba a ajutat pe Cuza să fie numit profesor la Universitatea din Iași.

D-l Cuza, în loc să răspundă savantului critic, cum a răspuns pe vremuri, în aceeași chestie d-lui Basilescu, a tras pur și simplu în judecată pe iscusitul economist cu multă știință nemțească, Socor, pentru calumnie în presă. Și de aici, mare zarvă în Israel! Dar domnii «ridicături» și «curiosități», cunoscând bine indolența curților cu jurați, în afaceri de aceste, nu s-au oprit la atâtea. Au început să chelălăiască în presa străină (mă rog), din Milan, Viena, Berlin, Paris, Atena, Cernăuți etc. Astfel, «Secolo» din Milan, «Berliner Zeitung am Mittag», «Petit-Journal», «Akropolis», etc. au publicat știrea senzațională despre «plagiatul» lui Cuza.

Prin răspândirea știrii cu plagiatul, evident, se urmărește un scop îndoit: distrugerea profesorului ieșan, batjocorirea României și a poporului românesc în străinătate.

Apucătura aceasta jidovească e veche și o cunoaștem cu toții. S-a practicat de atâtea ori, spre discreditarea noastră. Dar e timpul suprem să i-se pună capăt. Tinerimea noastră din Cernăuți a făcut înecutul acestei reprimări, cerând socoteală ridicătorilor jidani dela «Czernowitzer Tagblatt», pentru insultele ce se aduceau României prin exploatarea pamfletului ordinar al lui Socor. Același lucru ar trebui să-l facă și tinerimea română din Paris, Berlin și Viena.

Iar, în deosebi, curțile cu jurați din România, trebuie să păsească cu toată severitatea legii contra astor fel de uel-tiri păcătoase. Cu indolența proverbială am ajuns astăzi acolo, de profesori români nu pot lucra în pace în țeara românească.

Modernizarea Brașovului?

Ziarul unui oraș de provincie — e vorba de un sârbaș ziar unguresc de aici — poate fi o binefacere pentru orașul, în care apare, dar poate deveni și un pericol. Ii poți cere unui ziar de provincie mai puțin decât atâtea: să se familiarizeze cu împrejurările de trai și cu trecutul orașului, în care apare? Dacă face aceasta el devine un mijloc de cultură, dacă nu, el va fi neîncetat un element de dezordine.

Inchipuiți-vă acum în fruntea unui ziar de provincie redactori, cărora li se

năzare, că ar avea rolul unui redactor-șef al lui Temps ori Le Matin ori Times și cari fără să se mai gândească, fără să caute contramotive, cer schimbări pe-te schimbări, într'un oraș vechiu de veacuri! Ei, cari s-au opoșit în orașul acesta de ieri, de-alațieri! Ei vreau să creeze un alt Brașov, vreau să modernizeze, după cea din urmă modă, ce-o lăfărează Budapesta!

Și opinia publică, care este dedată să vază într'un ziar un orientator al său, primește dela o vreme fără nici-o opoziție propunerile nouă de schimbări și modernizări, dovedind tocmai prin aceasta, că nu există o opinie publică.

Cea mai nouă propunere este aceasta: să se schimbe numele Străzii Cizmarilor — mi se pare — și să se boteze strada Franz Hiemesch, după numele primarului, care a murit. Aceasta ar fi propunerea «Societății de înfrumșetare a orașului Brașov». Inșuș ziarul propune să se dea numele fostului primar al Brașovului străzii, unde a locuit, care astăzi se numește «Târgul Cailor».

Strada Cizmarilor și Târgul Cailor sunt nume urâte: ele se pot tolera în toate satele și orașele românești și săsești; dar într'un oraș ca Brașovul, care va fi unguresc cu timpul — mulțumită politicii săsești — astfel de nume sunt puturoase; miroasă a cizme și a grajduri, și-apoi tocmai în apropierea noului hotel «Coroană» și în apropierea Bisericii Negre! Iar Vörösmarty și Mik-záth și Andrássy și Deák încă nu-și au străzile lor la capătul acesta din ostul țării Ungariei!

E tactică la mijloc. Se folosesc de prilejul morții primarului, ca să inaugureze încă un mijloc de schimbare la față a Brașovului! Iți vine să zici, că abia au așteptat să moară un sas de frunte, ca să poată veni cu propunerea amintită. Cu așa ceva pot fi câștigați și Sașii, căci fără învoirea acestora nu se vor face schimbări. Și poate că Sașii vor crede într-o nouă învingere a lor, când vor putea da numele lui Franz Hiemesch unei vechi străzi a Brașovului, va fi însă o învingere a celorlalți, a celor mai noi cetățeni brașoveni. Vor fi între Sași unii măcar, cari să recunoască tactica ascunsă?

Și acum motive.

Un edificiu, o grădină, o școală, o biserică chiar poate fi zidită de un singur om, sau acel singur om a putut contribui la ridicarea lor într-o astfel de măsură, încât grădina ori edificiul ar putea purta numele lui. Dar o stradă nu este a unui, ea este a tuturor, este a orașului. Și nu știm în ce legătură ar sta una din vechile străzi ale orașului cu activitatea de primar a fericitului Franz Hiemesch!

Iar numele străzilor din Brașov, al celor mai multe, înseamnă o epocă din trecutul orașului. Târgul Grăului a fost (și astăzi este!) locul, unde se vindea și se mai vinde grâu, și în senzul acesta se înțeleg și numirile Târgul Cailor, Târgul Florilor, Târgul Inului. Iar celelalte străzi, ca de exemplu Strada Aurarilor, Strada Căldărarilor, Strada Fănarilor, Strada Cizmarilor își au numirile din timpul, când locuiau în ele meseriașii, ori când își a-

veau acolo casa brezei lor. Toate numirile își amintesc de vremile, când Brașovul avea un comerț mai înfloritor decât astăzi și când meseriașii încă nu aveau la spate concurența marilor industriiști.

Sașilor poate nu le este rușine de aceste numiri, căci ei le-au dat. Ei poate mai au atâtea pietate față de trecutul lor, încât să nu-l schimbe dintr-o trăsătură de condeiu. Iar ministerul ar trebui să pretindă și pentru schimbarea de nume a unei străzi o cerere cu timbru de 1 coroană și să publice «maghiarizarea» numelui în Monitorul Oficial! E dureros, că tocmai între Sași s-a ivit ideea și s-ar părea paradox — deși nu e! — că noi Români le amintim de o datorie, pe care ei ar trebui să o cunoască. Să nu fie un simptom al desrădăcinărilor?

S-ar părea, că noi suntem contra numirii unei străzi cu numele fostului primar. Nici decum. Deși recunoaștem, că portretul lui pus într-o sală de ședințe e o mai mare cinste decât numirea unei străzi cu numele lui. Dar se vede, că în astfel de cazuri cei rămași vreau să exceleze prin propuneri, care mai de care și cât mai multe și cât mai felurite și, dacă se poate, toate să se primească. Hipertrofia eului!

Există în Brașov o Piață Francisc Iosif și un parc, Parcul Rudolf. Aproape nimeni nu le numește așa; numai străinii, cari ceteșcă tăblițele cu numerii caselor. Mulți ani după ce s-au pus tăblițele, imi aduc aminte, că mi-am ridicat odată ochii la tăblița pusă pe Casa Sfatului și cetind numele Piața Francisc Iosif, a trebuit să râd. Căci eu, brașovean, nu știam, că piața orașului se numește așa iar Parcul Rudolf este pentru brașovenii de baștină «Promenada de jos» și «Parcul». La astfel de curiozități se ajunge cu numirea pietelor și străzilor, când ca n are nici în clin nici în mănecă cu trecutul orașului!

E altceva, când o piață poartă numele lui Honterus, dacă acolo e marea biserică luterană, căreia el i-a dat credincioșii. Și e altceva, când o stradă se numește Șirul lui Șaguna (adecă șirul de case), căci acolo sunt școalele, a căror zidire e strâns legată de numele lui. În astfel de cazuri se poate da un nume. În oricare alt caz lăsați pe orașeni, pe toți, să-și boteze ulițele și locurile. Și nu vă înrolați în ceata acelor preținși filologi, cari cred, că au dreptul să formeze cuvinte.

Dar vă stă la dispoziție și o altă cale. Sunt atâtea ulițe și ulicioare fără nume și sunt atâtea străzi nouă în părțile dela marginea orașului, unde se zidește acum casă lângă casă. Aceste străzi încă le puteți boteza, cum voți, căci ele n-au încă nume. Alegeți una din ele și dați-i numele lui Franz Hiemesch. Ori numiți o mică promenadă ori un loc de priveliște cu numele lui — Franz Hiemesch-Rub, ca 'n alte orașe!

Dar lăsați vechiul Brașov cu numirile lui, pe cari nu Dumneavoastră i le-ați dat, și prin urmare n-aveți dreptul să i le luați. Iar pe acei cetățeni brașoveni, cari n-au nici un trecut în orașul nostru, cari nu văd în el, decât un frumos loc de odihnă în nesfârșita lor pribegie și alergare după banii cei mulți, câștigați prin muncă ușoară,

«În puterea nopții se frământa Gerda în aternutul ei și striga luându-și toate pasterile: «Tată, nu-l iau!», dar tăcerea răspândită pretutindeni îi răspundea în felul ei: «toate trec, toate trec. Tu ai să ascuți de cel care ți-a dat viață».

«A venit și ziua nunții. Ce zi minunată de vară! Rinul părea un bălaur grozav, care-și prăjește solzii la soare. Pasărilor cântau în crâng, parcă ar fi știut că azi este zi de nuntă. Stegulețele fâlfâiau în bătaia soarelui, chemând de pe coperișele lucitoare ale castelului lume și țară la praznicul, care avea să înceapă.

Iacă nuntașii. Imbrăcați care mai de care. Cu chivăre, cu platoșe, cu zale, cu pinteni de aur, cu cai sîrepi, cu zîmbet de fericire pe buze. Numai pe mireasa, pe Gerda, parcă o duceau la locul de pierzare. Palidă, suptă la față, cu ochii căzuți în orbite. Nopțile lipsite de somn și-au pus pecetea pe fruntea ei tinerească».

— «Vezi capela lui Clemens? Acolo și-au îndreptat ei pașii.»

Capela își arăta turnulețul de printre niște stânci. Tocmai își trimetea glasul de clopot, resfirându-i tânguiala ca

niște boabe de mătăanii negre, în toate părțile.

— «... Dar de-odată, când se aflau la mijlocul drumului, numai că s-a auzit șuerul unui stol de tăuni și nuntașii au văzut cu spaimă cum unul din tăuni înțeapă nebunește calul purtat de mireasă. Fanfarele au amuțit, cornurile de vânat au tăcut și ele. Parcă și stegulețele au încetat a se mai juca cu vântul ușor de vară liniștită.

Calul s-a ridicat în două picioare și a pornit-o turbat la vale. Gerda abia se putea ținea. Mănilor ei s-au înleștat de gâtul alb al calului. Atunci i-a sărit într-ajutor mirele. Voia să o scape cu orice preț. Mănilor lui neputincioase au dat să o cuprindă, tocmai când era să se prăvale Gerda cu cal cu tot. Dar a plătit cu viața Gunzelin încercarea aceasta. S-a rostogolit cu calul în abis. Cu ochii cășcați, plini de groază, au urmărit nuntașii cele întâmplate.

La ajutor nu se puteau gândi în buimăceala lor. Le părea că și Gerda e pierdută. Calul ei alerga nebunește la vale, când — deodată — se ridică dintr-un tușiș un om. Mai repede decât ai crede că este cu putință, s-a aruncat în fața calu-

lui, și-a înleștat mâinile de nările lui, și-a proptit pieptul cu toată puterea de o parte a calului, care era tot o sudoare.

«Maică Precurată! Apără!», au rostit buzele palide ale Gerdei. Și s-a întâmplat minunea. Calul a stat locului — domesticit. Ochii lui mai aruncau schinte, nările lui se mai sbăteau nebun — dar Gerda era — scăpată.

Salvatorul a fost el — Helmbrecht. Sta rușinat lângă nuntașii. Voise să vază și el, cel puțin din ascunziș, nunta, voise să se bucură cel puțin așa de fața și de flința iubitei sale, voise să se închidă în sine mai târziu și să-și deplângă soarta nemiloasă, care l-a osândit la atâtea nedreptate. Și iată, tăunul (lăudat fie în veci de veci!) i-a sărit într-ajutor și i-a adus iubita în brațe.

«Tatăl Gerdei s-a încruntat odată, a privit la trupul rece al lui Gunzelin și a murmurat în barbă: «Pe semne a vrut cel de sus să se întâmple așa. Fie numele Domnului binecuvântat». S-a apropiat de iubitul ficei sale și i-a întins mâna prietenește.

— «Tu ai să fi ginerele meu...»

* * *

Tăceam amândoi. Ne priveam numai.

De departe se auzia un șuerat de sirenă. Intra cine știe unde un tren în gară.

Apoi, de-odată, s-a ridicat prietina de pe banca balconului, și-a adunat coziile împrejurul capului și a început să rădă cu poftă. Un răs ștregăresc:

— «Ce sentimentali mai sunteți voi cei dela sud!»

— «Noi? N-ai povestit tocmai d-ta?»

— «Bine. M-am luat după curent. Ca să te împac pe de-a 'ntregul, vino să le vedem mormântul!»

Am plecat. Am trecut Rinul cu un vaporeș, am deschis poarta ruginită dela «Klemenskapelle» și am dat de două morminte.

— «Vezi, aici doarme somnul de veci Gerda și aici Helmbrecht», mi-a zis ea.

— «De unde știi», am întrebat-o.

— «Așa se spune. Așa e tradiția».

— «Atunci să credem și noi. E atât de frumos sfârșitul: să se ia cei îndrăgostiți. Nu se întâmplă totdeauna».

— «Să credem! a zis ea.

— «Să credem!» am zis eu.

Și ne-am privit în ochi.

Assmannshausen, pe Rin 1910.

pe-aceia lăsați-i să ciripească ca vrăbiile, al căror cîrîpîit nu-l mai auzim. Cînstîți înăi orașul și tot ce a fost al lui și așa veți cînstî mai bine și mai potrivit memoria aceluia, care a fost primarul Brașovului.

X.

Externe.

Expediția lui Garibaldi Ricciotti.

Expediția lui Garibaldi Ricciotti în Albania, vestită cu mare sfară, — a rămas baltă. A abzis de ea, pentru că pe de o parte guvernul italian voia să zădărnicească expediția, iar pe de altă foaia partidului republican, numește planul expediției o idee nebună, care ar avea de urmare gravitatea Austriei spre Salonic și din acest conflict Italia ar rămânea izolată de tripla alianță cu singurul sprijin al «socrului din Muntenegru». Unui grup de tineri italieni, cari în zilele din urmă s-au prezentat la Garibaldi Ricciotti, spre a se anunța ca voluntari, acesta le-a răspuns că nu organizează nici o legiune, și că chiar proclamația apărută în ziare, nu el a publicat-o. Tinerii s-au depărțat mîhnîți zicînd, că viteazul Garibaldi Ricciotti, înăndu-se influențat de intrigile diplomației, nu-i demn de numele tatălui său.

*

Revoluția în Albania.

Muntenegrenii și Malisorii au atras trupele turce într-o cursă în apropiere de Derane. Trupele turcești au suferit mari pierderi. Ministrul de externe al Turciei a cerut guvernului muntenegrean explicații asupra acestui fapt.

Din sursă particulară se anunță la Constanța, că două batalioane turcești au fost atrase într-o strămtoare subminată, unde răsculații albanezi le-au aruncat în aer cu dinamită.

Isa Boletinatz, șeful albanezilor răsculați, s-a retras cu malisorii săi în munți, deoarece tinerii turci au respins propunerile sale. Boletinatz e însoțit de 500 Albanezi răsculați.

Răsvrățiții au mai atacat coloana Muhiddine în ziua de 22 curent lângă Castrati, dar au fost respinși după o luptă de două ceasuri. Trupele nu au încercat nici o pierdere.

*

Stările în Maroco.

Stirile mai din urmă în privința Marocului sunt foarte alarmante. Capitala Fez ar fi căzut în mâinile triburilor indigene revoltate contra nenorocitului sultan Hafid. De aceea atât guvernul francez cât și cel spaniol au trimis trupe spre a-și întări garnizoanele lor în Maroc. Agenția Havas află din Fez, că cu data de 13 curent 2000 de Oued-Jamaa au făcut un atac, dar au fost respinși de artilerie și de infanterie. Sultanul a primit un ajutor de 800 de oameni și mari proviziuni de mezinde. Primul ministru Canalejas a declarat, că turburarea «statului quoc» în Maroc prin trimiterile unei armate franceze de 12.000 soldați va putea să aibă urmări foarte grave, căci e un lucru foarte îndoielnic, dacă marocanii vor privi în liniște lătrarea trupelor franceze în țară. E posibil, că rebelii vor proclama războiul sfânt împotriva Francezilor.

ȘTIRI.

— 14 Aprilie v.

»Junii« în Brașov. — Eri, Miercuri, »junii« brașoveni și-au ținut serbarea obișnuită a zilei a patra de Paști. Mii de privitori din loc și din provincie au admirat pe acești eroi ai zilei, cari în frumousul port național își îmbătau ochii. Despre decursul serbării vom raporta mai pe larg în numărul popular.

La fondul Dr. P. Șpan pentru ajutorarea copiilor de Moți, aplicați la meserii, al »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«, al mai dăruit: Ioan Dăian, paroh (Sântămbria), Iosif Martin, paroh (Telechi-Recea), Traian Achim, absolvent de teol., câte 2 cor.; d-na văduva Ana Dr. Anca (Oravița), Ioachim Munteanu, protopresbiter (Agnita), câte 5 cor.; Dr. Vasile Meșter, avocat (Săuca-montană), 8 cor.; Dr. Virgil Cloan, c. și r. preot militar (Viena), 10 cor.; Petru Barițiu, proprietarul tipografiei »Carmen« (Cluj), 2 cor.; iar următorii membri ai sinodului protopresbiterial al acestui Unguraș, au dăruit și anume: Pavel Roșca, protopr. (Fizeș.-S.-Petru), 2 cor.; Petru Bura, inv. (Sântămăria), Remus Roșca, paroh (Tresnea), Ioan Terec, inv. (Baica), G. Rodea, par. (Bosna), Ioil

Ghiuritan, paroh (Unguraș), Iul. Chifa, paroh (Hida), Vasile Noșă, inv. (Rachiș) și P. Ferghete, inv. (Fizeș.-S.-Petru), fiecare câte 1 coroană și Victor Tordășianu, prezident, 10 bani. Starea fondului cor. 453.40.

Expoziție de tablouri. — În sala cea mare a hotelului »Central« (Nr. 1) s-a deschis ieri o expoziție de tablouri, azistând invitații și reprezentanții presei brașovene. Numărul tablourilor expuse trece peste numărul de 300. Atragem atențiunea amatorilor asupra acestei expoziții interesante. Intrarea gratuită.

Mulțămîtă. Adunarea generală a institutului de credit și economii »Creditul« din Zărnești a binevoit a vota din profitul anului 1910 un ajutor de 50 cor. pentru scopurile culturale și economice, urmărind de despărțămîntul Zărnești al Asociațiunii pentru literatura rom. și cultura poporului rom. Pentru acest ajutor exprimăm în numele comitetului și pe această cale adăncă mulțămîtă și recunoștință. Zărnești în 20 April 1911. I. Ionică, directorul despărțămîntului.!!

Prințisorii români Maria și Nicolae, cari au petrecut sărbătorile Paștilor la Constanța, vor pleca Joi la Alexandria cu vaporul »Împăratul Traian«.

Aviz. Am onoare a aduce la cunoștință, că ministrul de culte și instrucțiune publică prin ordinațiunea sa Nr. 4252/911 a oprit numai edițiunea X din 1898 a manualului: Ioan Popescu, Carte de cîntec II, rev. de Dr. P. Șpan, iar pentru ediția XI din 1908 al aceluiași manual sustă și de prezent aprobarea Nr. 72038 — 909. — Dr. Cornel Popescu protopresb.

Sărbarea pomilor. În 17 Aprilie anul trecut s'a ținut în Mag »Sărbarea pomilor«. Bucuria copiilor de școală a fost mare, când cu o săptămîină înainte li s'a spus că se va sărba și în anul acesta, ceea ce s'a și făcut în 9 Aprilie n. c. Duminecă la 11 ore copiii erau adunați în curtea școlii. În sala cea mare de învățămînt, un elev delectează o poezie, îndemnînd pe conșcolarii săi a cultiva pomii, altul în o vorbire, cu drag își reamîntește sărbarea din primăvara trecută, motivînd însemnătatea ei, apoi îndeamnă pe conșcolarii, ca și în viitor în fiecare an să-și aducă aminte de sărbarea aceasta. Cu drag își aduc aminte toți de domni, cari au participat la sărbare, între cari a fost și Dr. Petru Șpan și regretă trecerea din viață a acestui profesor mult iubit. Ca numele vrednicului dascăl român să rămîină nemuritor, la propunerea învățătorilor copiii au pus bază »Fondului Dr. Petru Șpan« cu suma de 20 cor. După aceasta în șiruri de patru am plecat în »procesiune culturală«. Am cercetat pomii sădiți înainte cu un an și i-am aflat mai pe toți frumosi înmăcobocind! În tot parcursul copiilor au intonat dulci cîntece românești! *Învățătorii.*

Noaptea învierii în București. Noaptea învierii în București s'a sărbătorit în chipul tradițional, la Mitropolie. Încă dela orele 11, se aflau în curtea Mitropoliei câte un detașament din Corpurile de trupă din Capitală, sub comanda a câte unui ofițer. La orele 11 și jumătate au sosit d-nii miniștri. De asemeni d-nii generali primul ajutor de primar a Capitalei, aghiotanții regali și princieri. La 12 fără un sfert a sosit A. S. R. Principele Ferdinand. A. S. R. Principeasa Maria, A. S. R. Principele Carol și A. S. R. Principeasa Elisabeta. AA. LL. au fost întâmpinate de I. P. S. S. Mitropolitul Primat Atanasie, P. S. S. Arhieru Evghenie Humulescu și d-nii miniștri. La orele 12 noaptea, I. P. S. Mitropolitul Primat a oficiat serviciul divin al învierii. Răspunsurile au fost date de corul mitropolitan. În momentul când I. P. S. S. Mitropolitul Primat a vestit credincioșilor învierea Domnului, de la arsealul armatei s'a tras 101 tunuri.

După oficierea serviciului învierii I. P. S. S. Mitropolitul Primat, a oficiat un nou serviciu religios »Polichron« pentru aniversarea a 72 de ani de la nașterea M. S. Regelui. Și la acest serviciu divin a asistat A. S. R. Principele Ferdinand, A. S. R. Principele Carol, d-nii miniștri, aghiotanții regali și princieri, cum și reprezentanții tuturor autorităților. Trupele înărate în Curtea Mitropoliei, sub comanda d-lui colonel Petala au dat onorurile militare. Serviciul religios s'a sfârșit la orele 4 dimineata.

Prea mulți advocați. În chestia înmulțirii fără rost a advocaților la noi, Camera advocațială din B-pesta a înaintat ministrului de culte un rescript, în care îl roagă, ca în cercul său de competență, să intervină, ca numărul advocaților să nu se mai sporească. Să dispună, ca cu

ocaziunea examenelor de maturitate, elevii și părinții acestora să fie făcuți atenți asupra pericolului ce-i amenință să ajungă proletari intelectuali prin îmbrățișarea carierei de advocat. Arată cu date statistice, că în cei din urmă zece ani, advocații s'au sporit cu 35%, iar candidații de advocat cu 155%. Tot de-odată să li-să spună tinerilor, că absolvarea drepturilor de afei în colo e împreună cu mai multe greutăți: la finea anului al treilea va trebui luat un al treilea examen fundamental; practica de drept se ridică dela trei la cinci ani, și după obținerea diplomei de advocat va mai trebui să practizeze într-o cancelarie sau la judecătoria încă alți doi ani, până să-și poată deschide cancelarie proprie.

Universitățile bavareze. Ministrul de culte al Bavariei, d-rul von Wehner, față de colosala înundație a universităților bavareze de către studenții străini, a fost silit să ia măsuri pentru a opri prea marele acces al străinilor. Această măsură s-a luat întâiu pentru școala superioară tehnică din Munich, care e frecventată de foarte mulți studenți ruși, bulgari, sârbi, greci și români. Pe viitor numărul studenților străini va fi limitat și anume: bulgari 80, ruși nu se vor matricula decât atîția căși au părăsit școala în semestrul trecut, greci 32, români 26, sârbi 21, turci 20. E probabil că această măsură se va lua și la celelalte facultăți.

Himen. Veturia Verzea și Petru Leuca invită la cununia lor religioasă, care se va celebra Duminecă în 17 (30) Aprilie 1911 la 4 oare p. m. în biserica Sf. Arhangheli din Satulung.

— Dr. Victor Deleu, Olivia Deleu, născ. de Bărdosy căsătoriți. Șimleu-Sibiu, Aprilie 1911.

Fidanțare. D-șoara Cornelia Poppu din Șinca-veche și d-l Dr. Costachie V. Moldovanu din Ohaba, advocat în Șărcaia, anunță fidanțarea dănilor. — Felicitările noastre.

Caz de moarte. Despre trecerea din viață a regretatului protopop Simeon Pop, anunțată de noi în numărul de eri, institutul »Arieșana« încă ne trimite următorul necrolog:

Direcțiunea institutului de credit și economii »Arieșana« din Turda, adănc întristată, anunță repentina moarte a părintelui Simeon Pop, protopop gr. cat., președintele comitetului de supraveghiere, întîmplat la 21 Aprilie seara în comuna Luna (comit. Turda-Arieș).

— Subscriși în numele lor și al număroșilor consăngeni cu inimă îndurerată anunță, că mult iubitul fiu, respective tată, frate, cumnat și socru Ioan Barbul de Glod, fost paroh greco-cat. al Bărsăului mare, proprietar, membru în congregațiunea Solnoc Dobăca, membru ordinar al Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român, după un greu și îndelungat morb în al 53-lea an al etăței și 20-lea an al preoției sale, provăzut cu sf. Taine ale muribunzilor și-a terminat laborioasă viață în 25 Aprilie 1911. În mormântarea rămășițelor pămîntești se va face Joi la 27 Aprilie st. n. a. c. la 2 oare p. m. după ritul bisericei gr. catolice. Rugăți-vă pentru el!

Bărsăul mare, la 26 Aprilie 1911. — Văd. Anastasia Barbul născ. Cristea ca mamă. Victoria Mureșan născ. Barbul ca fiică, Ionel și Emil Mureșan ca neopoți. Rozalia Mureșan născ. Barbul, Amalia Centea născ. Barbul, Ludovica Mutea născ. Barbul, Dr. Clemente Barbul ca surori și frate. Emil Mureșan ca ginere, Augustin Mureșan, Elia Centea, Vasiliu Mutea, Eugenia Dr. Barbul născ. Pop cumnați și cumnată.

Papa greu bolnav. Știri, ce sosesc din Italia, cu toată tendința de liniștire, fac impresia, că deși Papa a trecut cu bine prin stadiul critic al boalei, totuși sunt încă temeri de surprize. Medicii au înflințat în Vatican un serviciu permanent. Toate audiențele au fost contramandate. O ultimă telegramă anunță: Starea Papei continuă a inspira serioase temeri. Pe lângă guta de care suferă, se mai manifestă și urmările bătrîneței. Papa se simte slăbit și obosit, cu toate aceste însă numai cu greu a putut fi convins, că are nevoie de puțină odihnă.

Studenții bulgari în Grecia. 300 studenți bulgari veniți să viziteze Grecia, au fost primiți în 23 Aprilie n. c. cu căldură la Atena. Bulgarii și-au exprimat admirațiunea pentru vechea Heladă și sentimentele de prietenie ce le resimt actualmente pentru Greci, cărora le întind mîna, în semn de uitare a unui trecut funest. Studenții bulgari au fost obiectul unor călduroase ovațiuni.

Incendiu mare în Brăila. În ziua de Paști s'a iscat pe la oarele 4½, dimineața foc într-un magazin de încălțăminte. Focul alimentat de un vînt puternic s-a comunicat clădirilor învecinate. Pe la oarele 9, cu toată munca pompierilor și a miliției, întreg cartierul era numai ruine, din cari eșiau limbi de foc. Focul a distrus 18 magazine cu dependențele lor și a lăsat pe drumuri 68 de familii. Un soldat pompier a fost apucat sub un zid ce s-a prăvălit peste el.

Apollo Bioscop. Vineri și Sămbătă, 28 și 29 Aprilie. Valea Po (Italia, vedere). Chrisantieme (vedere, tablou colorat). Ziar kinematografic (vedere). Cocosul (humoristic). Havanna binemiroitoare (humoristic). Femeia marchetană (Vivandiera, humor). Un corp, un suflet (dramă). A murit (dramă). Dragostea sultanului (dramă). Duminecă program nou.

Ciuma în China. Un edict al guvernului chinez anunță, că epidemia ciumei în China s-a stîns cu totul. Numărul victimelor se urcă la 60 de mii.

Candidat de advocat. Cu începere dela 15 Maiu 1911, caut un candidat de advocat român cu praxă, pe lângă condițiuni favorabile. Notez, că mai am încă un candidat. — Dr. Ilariu Hoadrea, advocat în Zărnești (com. Făgăraș). (3)

Bibliografie.

A apărut în tipografia noastră:

Dr. Ioan Popp, c. și r. medic colonel în retragere (Sibiu): »Alcoolul și sistemul nervos«; »Arterioscleroza« (Morbilă bătrînețelor); »Ceva despre morburile infecțioase ale copiilor, din punct de vedere igienic«; »O reformă a traiului nostru«; »Lupta în contra morburilor sifilitice«, cari capitule constituie o broșură cu un cuprins interesant și instructiv de cel mai mare folos, pe 70 pagine.

ULTIME ȘTIRI.

Cluj, 27 Aprilie. Fabrica de tutun a fost închisă. Lucrătorii în grevă sunt 1150.

Budapesta, 27 Aprilie. După cum se știe petiția, prin care se cerea anularea alegerii din Ighiul maghiar, a fost respinsă din motive de formă. Petiționarii au înaintat acum o nouă cerere pentru anularea mandatului deputatului Paul Szasz, ales cu o majoritate de un singur vot contra candidatului român. Motivele invocate pentru anularea alegerii sunt conurperea alegătorilor și faptul, că președintele alegerii nu putea prezida în mod legal alegerea. Petiția a fost adusă eri în desbatere în fața Curiei regale. Incidentul ridicat de apărător pentru motive de formă a fost respins. D-rul Aurel Vlad a cerut apoi cuprinsul petiției. Desbaterea continuă.

Sofia, 27 Aprilie. În cercurile Curței se afirmă, că regele Ferdinand va vizita în curînd curtea vieneză în mod oficial. Tratatul în vederea acestei vizite s-au terminat. Nu s-a hotărât încă, dacă această vizită va avea loc înainte sau după vizita regelui Petru al Bulgariei.

Sofia, 27 Aprilie. Pe când cercurile oficiale bulgare declară categoric, că vizita studenților bulgari la Atena nu are nici un caracter politic, ziarul »Utro« a publicat o convorbire cu d. Venizelos, care a declarat, că Grecia și Bulgaria sunt două popoare legate de interese comune economice și politice, și că o înțelegere, ba chiar o alianță între aceste două state, a devenit azi indispensabilă.

Shanghai, 27 Aprilie. Două vapoare chineze s'au ciocnit Duminecă la 100 de leghe la Sud de Shanghai. Unul din ele s'a scufundat. Vre-o 40 de chineze s'au înecat. Toți călătorii străini au fost salvați.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșanu.

Succesorii.

Redactor resp. Ioan Spuderoa.

Salon de corsete. Strada Mihael Weiss Nr. 3.

St. Mihael Weiss 3.

Mme B. GOLDSTEIN

Un corset cu balene veritabile
Un corset veritabil Grade-front
Un corset Princess, cel mai nou fason francez
se pot procura, după măsură sau gata singur numai la

Mme B. GOLDSTEIN.

Salon de corsete. Strada Mihael Weiss 3.

St. Mihael Weiss 3.

Aviz!

Noutate!

Aviz!

De văzut dela 23 Aprilie.
Inaintea Stradei Vămei.

Cu ocazia voiagiului din Berlin la București.

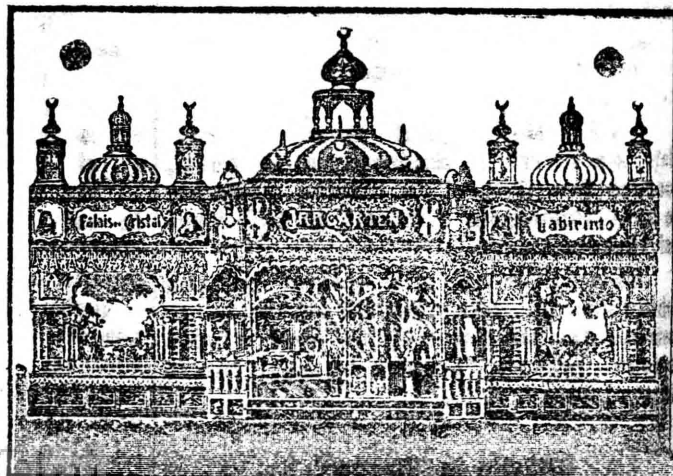
Ocazie rară.

A sosit o **grădină orientală** și un **Muzeum anatomic**.

Grădina orientală,

care e pentru mare și mic o distracție foarte plăcută, cu aranjamentul ei grandios interior uimește pe fiecare vizitator, este o operă care e bazată pe știință opticiană și a fost vizitat în Germania, Austria și Ungaria de persoanele cele mai înalte care se dovedește prin diplome.

Muzeum Anatomic — Moto: „Omule, cunoaște-te pe tine însuși”, „Știința e puterea”, „Sănătatea e bogăția”. — stă pe treapta cea

mai înaltă a științei cel mai nou 606. — Numai persoane dela 18 ani în sus îl pot vizita. — E deschis dela ora 9 dimineața până la 9 seara. —
In ziua de 28 luna curent îl pot vizita numai dame.

Cu respect rog spre al vizita **PH. SCHEER**, întreprinzător.

Fiecare damă trebuie

Berson

se poarte **călcâe de gumă**
Bersonwerke, Wien VII.

Banca Națională a României.
Situatiune sumară.

1910 3 Aprilie	Activ:	1911 26 Martie	2 Aprilie
27.950.518	90549583 Reser. metal. aur 120990189	169.704.077	170.598.188
1.513.502	37400935 „ Trate aur 49608000	1.228.595	1.261.759
66.554.598	Argint și diverse monede	101.924.467	105.253.344
27.657.398	Portofoliu Român și străin.	24.613.416	23.987.078
11.999.924	*Impr. pe efec. publice 11788100	11.999.924	11.999.924
14.925.995	„ „ „ in cont-corent 12198978	17.956.807	17.956.807
3.119.621	Efectele Capital. Social	4.293.621	4.293.621
5.999.808	Efectele fondului de rezervă	6.020.679	6.020.679
711.772	Efect. fond. de amort. imob. și mater.	728.513	728.609
540.824	Imobile	553.378	576.196
105.951.135	Mobilier și Mașini de Imprimerie	110.368.800	110.012.430
39.809.767	Cheltueli de Administrațiune	17.574.756	15.948.735
37.967.390	Depozite libere	49.314.371	54.594.115
444.702.252	Conturi curente	516.281.404	524.231.486
	Conturi de valori		
	Pasiv:		
	12.000.000 Capital	12.000.000	12.000.000
	28.123.832 Fond de rezervă	30.135.439	30.135.439
	4.150.806 Fondul amortis. imob. și material	4.432.204	4.432.204
	260.391.920 Bilete de Bancă în circulațiune	333.368.890	339.464.550
	1.058.427 Dobânzi și beneficii diverse	1.065.145	1.147.370
	105.951.135 Depozite de retras	110.368.800	111.012.430
	33.026.132 Conturi diverse, sold	249.10.926	26.039.487
	Scomptul 5%		
	* Dobânda 5 1/2%		
	444.702.252	516.281.404	524.231.486

Se caută

pentru imediată angajare un **Comis**, care să cunoască bine branșa coloniălelor și încât-va și fierărie.

Limba română și germană sunt necesare. Ofertele dimpreună cu certificatele sunt a se adresa la

„Ursul”
societate coop. de consum
Buzeni (România).

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei”

se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunar.

Administr. „Gazetei Transilvaniei”

„GAZETA TRANSILVANIEI” cu numărul à 10 fileri, se vinde la tutungeria d-lui **Dumitru Pop**, zaraf str. Hirscher Nr. 4 și la **Eremias Nepoții**.